

Barcelona 24 Abril 1965

Volgut gornia de tardat molt en escriure després de la mort del nostre pare. No se com dir-ho per carta i possiblement tampoc t'ho explicaria el buit que m'ha deixat la seva mort; cosa que no podia pas imaginar-me; penso ja si seria que un cop un es fa més vell pensa més, doncs ja 17 anys que va morir la nostra mare i no va passar-me lo que em passa, tinc una pena, que es clar que amamaria amb el temps però de moment es viva. Era tant bona persona, tan sofer, tant callat; no parlava per no ofendre. No se si ens aviem donat compte de com era. Fins i tot va morir sense donar una petita molesha a ningú, ni solament va tocar un moccador. Feia però, uns mesos que em deia que el mal de cap no el deixava (va venir el Dr. Sabaris i va dir solament; de vell no es passa). i ja notaba Antonia que no llegia el diari, solament l'agafava i el deixava pront, doncs això ja el fatigava, i també estava perdent la visió rapidament, fins uns dies que no volia veure la televisió i no tenia forces; ell deia estic molt fatigat, perdia l'entendiment o rapidament no ho sabem, ell crec que no deia del tot lo que sabia del seu cos; així però no feia prevenir pas un final tant ~~rapid~~. Va morir com jo desitjava, rapidament però tinc una ^{profeta} pena molt gran de no haver vist el dia avans el disapte com tenia intenció d'anar, doncs el divendres havia arribat de San Carlos i variig pensar: aminas el Diumenge per la tarda per estar un ratet més i per si Antonia i Juana volien sortir perquè aquest hivern els donia marxa al cine per no dir-los per si al tornar per casa entrempeparia i estava sol. Sempre el tinc al pensament. Tu has tingut no se si la sort o la pena de no estar prop d'ells al morir, i crecme es una ~~po~~ cosa que no s'oblida. Variig fer un entera-

ment amb una missa de cos present a la parroquia
Santa Maria del Mar, i amb català, doncs precisament
el 8 de març es van canviar les costums de l'Església
i també varem voler anar jo fins el Cementiri per acompa-
narlo fins al seu final en nom dels dos!

Bé tornare a escriure avui he tencat el
glac, em costava però el devia a aquesta carta.

Vibracions a René i Jaume. Tota l'estimació de
la teua germana

Maria

3-5-65.